

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι αρνητικές πτυχές της τηλεργασίας (εντοπίζονται στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1):

- σύγχυση μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής,
- στενά χωρικά όρια σπιτιού,
- απόσπαση προσοχής,
- απομόνωση, απουσία κοινωνικών σχέσεων και συνεργασίας με συναδέλφους,
- έλλειψη κινήτρων και ευκαιριών επαγγελματικής εξέλιξης,
- αξιοποίηση ελεύθερου χρόνου για επαγγελματικούς σκοπούς.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη 2η παράγραφο η αρθρογράφος παραθέτει τα παραδείγματα γνωστών και καταξιωμένων δημιουργών (Ντίκενς, Μπετόβεν κ.λπ.) που εργάζονταν στο σπίτι, αλλά αναζητούσαν διέξοδο από αυτό.

Με τα παραδείγματα αυτά ενισχύει τη θέση της για τον εγκλωβισμό του τηλεργαζόμενου στα στενά όρια του σπιτιού του και την ανάγκη εύρεσης διεξόδου. Στην επόμενη παράγραφο η αρθρογράφος επισημαίνει χαρακτηριστικά : *Δύσκολη υπόθεση η εργασία από το σπίτι*

Με τον τρόπο αυτό ενισχύει την πειστικότητα των επιχειρημάτων της και στηριζόμενη σε αληθινές ιστορίες προβληματίζει τον αναγνώστη για το «κόστος» της τηλεργασίας.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ενδεικτικά ο μαθητής μπορεί να επισημάνει:

- το ασύνδετο σχήμα (το αίσθημα της απομόνωσης, της απουσίας από την εργασιακή ομήγυρη, της απομάκρυνσης από την ηθική του χώρου εργασίας ως κινήτρου απόδοσης.)

Έμφαση, ένταση στο λόγο, καταϊγισμός αρνητικών πτυχών της τηλεργασίας.

- τη μεταφορική χρήση της γλώσσας (Διέβρωσε τη στεγανότητα των εργασιακών χωρικών ορίων, όμως θόλωσε τα σύνορα μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής)

Δίνονται με παραστατικό και εύληπτο τρόπο οι αρνητικές συνέπειες της τηλεργασίας που αφενός άλλαξαν τα δεδομένα του εργασιακού χώρου, από την άλλη όμως προκάλεσαν σύγχυση μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής.

- τη χρήση προφορικού λόγου-απλού καθημερινού λεξιλογίου (να μη δουλεύουν από την κρεβατοκάμαρα, την κουζίνα, το σαλόνι με το μπες-βγες των παιδιών, τον ημιυπαίθριο, την αποθήκη)

Με σαφή και κατανοητό τρόπο αποδίδεται η ασάφεια του «επαγγελματικού» χώρου στα όρια του σπιτιού με αποκορύφωμα την παρουσία παιδιών που δικαιολογημένα συνιστούν για τους εργαζόμενους πηγή απόσπασης της προσοχής .

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ο μαθητής μπορεί να επισημάνει ότι το πρόσωπο της ιστορίας

- είχε βουλευτεί με τη θέση στην τράπεζα (μα εγώ είχα πια καθίσει μπροστά στο αστραφτερό τεζιάκι — το γκισέ — της Τράπεζας και βολεύτηκα. Βολεύτηκα με τη θέση, μα δεν βολεύτηκα με τα νούμερα), μια θέση αξιοζήλευτη στην εποχή που ζει,
- ένιωθε η ρουτίνα της εργασίας να προκαλεί φθορά σε όλα τα επίπεδα (Σιγά σιγά και μέρα τη μέρα άρχιζα να νοιώθω να με βαραίνει η φθορά. Η φθορά στην καρδιά, στα αισθήματα, τις προσδοκίες μου... Η φθορά στις σχέσεις με τους ανθρώπους, τους συναδέλφους, μ' αυτούς τους καθημερινούς «πλησίον».),
- δε βιώνει τη χαρά της δημιουργίας, , δεν απολαμβάνει τη δουλειά ούτε τις σχέσεις με τους συναδέλφους (έβρισκα ξεφτισμένες όλες τις αξίες, τα ιδανικά, την όμορφη αρχή, τη χαρά της δουλειάς, τη συναδελφικότητα),

- παρομοιάζει τον εαυτό του με τα χαρτονομίσματα που, όταν φθείρονται, τα καταστρέφουν, αισθάνεται εγκλωβισμένο στον εργασιακό κλοιό της τράπεζας (να παρομοιάζω τον εαυτό μου με το χρησιμοποιημένο, το «εφθαρμένο» εκατομμύριο που αφού — αστραφτερό φρεσκοτυπωμένο χαρτονόμισμα τα 'ριξαν στη βιοπάλη, το ετοιμάζουν τώρα, το μετρούν, το δένουν, το καταγράφουν, το προορίζουν για την πυρά. Το πίστεψα πια στο τέλος πως ένα δεμάτι βρώμικα χιλιάρικά ήμουν, δεμένη σταυρωτά με το μιτάρι και την ετικέτα «εφθαρμένον»).

Στο τέλος διατυπώνει την ευχή: *Να τα μουτζώσεις, λέει, όλα, «μίαν ωραίαν πρωίαν», να λουστείς λευτεριά, να καταλάβεις επί τέλους ποιος είσαι... Να ξαναβρείς τον εαυτό σου.*

Εύχεται δηλαδή να έβρισκε τη δύναμη να τα παρατήσει όλα, ώστε να νιώσει πάλι τη χαμένη ελευθερία. Το κυριότερο, όμως, να ξαναβρεί τον εαυτό του, τα χαμένα όνειρα, το πάθος, τη δημιουργικότητα, την όρεξη για δουλειά, την προσωπικότητά που είχε πριν αλλοτριωθεί στον εργασιακό χώρο που κινείται.

Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να αναφερθεί στην τυποποίηση της εργασίας, τη ρουτίνα, την απουσία αγάπης για το επάγγελμα που ασκεί κανείς, την αλλοτρίωση, την αποξένωση από την ουσία της εργασίας.